

1959 m.

lapkričio

22 d.

Sekmadienis

Nr. 94 (1077)

KAINA 15 KAP.

KOLEKTIVINIS DARBAS

Bina nuo 1948 m. LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Šiemet dosnus buvo ruduo „Pergalės“ kolūkio trečios laukininkystės brigados žemdirbiams: nuo 105 ha surinktas grūdinių kultūrų derlius vos tilpo į klojimus. Neleisdami žūti nė vienam grūdui, kolūkiečiai anksti pradėjo kulinimą. Per dvi savaites brigada iškulė visus javus. Mašinisto K. Baltakio prižiūrima kuliamaoji „Neris“ per dieną prikuldavo po 10–12 tonų grūdų.

Bendras brigados grūdinių kultūrų derlingumas sudaro po 11,8 cnt grūdų iš hektaro. Sandėlininkė

St. Tylaitė paskaičiavo, kad šiemet čia prikulta 55 tonomis grūdų daugiau negu pernai.

Sutikdami TSKP Centro Komiteto Plenumą, brigados kolūkiečiai pasiryžo sudaryti gerą pagrindą ateinančių metų derliui. Čia sudaryta žmonių grupė, kuri

kalkina laukus, gamina durpių-mėšlo kompostus. Arkliais kolūkiečiai suvežė apie 50 tonų kalkių.

— Sekančių metų derliui mes paruošime apie 1000 tonų durpių-mėšlo komposto, — pasakoja brigadininkas Justas Baniūnas.

R. EIDUKAITĖ

TSKP CK Plenumą sutinkant

Isipareigojimas viršytas

Mičiurino vardo kolūkio karvių melžėja Leonora Šiaučiūnaitė, svarstant socialistinius isipareigojimus, pirmoji paprašė leisti pasisakyti.

— Nesutinku su tuo, kad siūloma iš karvės beveik tiek primelžti pieno, kiek ir pereinamais metais. To-

kiais isipareigojimais nieko nenustebinsi, o tik prieš kitus apsijuoksi. Dvi tonos ir šeši šimtai kilogramų per metus — toks mano asmeninis isipareigojimas.

„Nesiduosiu, kad mergina nosį šluostytų“ — pagalvojo mel-

žėja Bronė Valuntienė ir garsiai pasakė: — Aš šimtu kilogramų daugiau pasižadu primelžti, negu Leonora.

Valdyba irgi sudarė geresnes sąlygas isipareigojimams vykdyti: išskyrė geresnes ganyklas, įvedė kitas naujoves, kurių anksčiau fermoje nebuvo.

Prabėgo beveik metai. Neseniai mes pasiteiravome pas fermos darbuotojus, su kokiais pasiekimais jie ruošiasi sutikti TSKP CK Plenumą, kaip dirbs toliau.

Pasirodo, kad melžėjos isipareigojimas jau dabar viršijo. L. Šiaučiūnaitė iš kiekvienos karvės primelžė po 2814 litrų pieno, o B. Valuntienė — po 2773 litrus. Beveik po pustrėčios tonos primelžė ir kitos melžėjos.

Iki Plenumo atidarymo bus po tris tonas pieno iš karvės primelžta, — toks Šiaučiūnaitės ir Valuntienės žodis.

Kolūkis jau pagaminęs 100 ha naudmenų daugiau kaip po 200 cnt pieno. C. Berčiūnas

TRAKTORIAI bus paruošti laiku

Geru žodžiu mini „Puntuko“ kolūkio žemdirbiai savo mechanizatorius. Ir yra už ką. Pilno žirgų vairuotojai šauniai padirbėjo šiais metais, vieni pirmųjų rajone baigė rudeninį dirvų arimą. Ypač darbštumu pasižymi mechanizatoriai broliai Alfonsas ir Bronius Lunksai. Jie puikiai prižiūri savo traktorus, todėl ištisą vasarą galiūnai „DT-54“ dirbo be pertraukų.

Pasibaigė laukų darbai. Bet traktorininkų darbas nesibaigė. Dabar reikia apžiūrėti pilno žirgus, nustatyti, kokio remonto reikalauja, laiku atremontuoti juos, kad su pirmąja vyture giesmė uždainuotų savo plieninę dainą ir traktoriams.

Kruopščiai darbuojasi punktiekiai mechanizatoriai dabar, ruošdami, sutikti TSKP Centro Komiteto Plenumą. Vieną traktorių jie jau atremontavo.

Alfonso Lunskaus vairuojamam „DT-54“ taip pat reikės atlikti smulkų remontą. Alfonsas dabar kruopščiai apžiūrinėja traktoriaus motorą, važiuoklę, nustato, kur kas susidėvėję, kur reikalinga remonto.

Nuotraukoje: mechanizatorius Alfonsas Lunksas darbo metu.

J. Dilio tekstas ir nuotr.

Remontuoja inventorių

Prie „Draugystės“ kolūkio kalvės visada sutiksi žmonių. Čia sukinėjasi vienais ar kitais reikalais mechanizatoriai, kurie pradėjo technikos remontą ir be kalvio rankų neapsieina.

Kalvis Antanas Patumsis remontuoja vien tik žemės ūkio padargus. Dalį žemės ūkio

inventoriaus jis jau atremontavo.

— Iki TSKP CK Plenumo atidarymo, — sako kalvis, — pusę inventoriaus tikrai sutvarkysiu.

Kalvio žodis kaip geležis: jei pasakė — būtinai padarysi!

Br. AUDRONIS

66 Genės Skardžiūtės bekonai

Šiemet „Jaros“ kolūkio gyvulių augintojai nupenėjo ir pardavė daug daugiau kiaulių, negu praėjusiais metais. Per dešimt mėnesių kolūkis realizavo po 20,3 cnt kiaulienos 100 ha arimų.

Geriausią dirba klaulninkė Genė Skardžiūtė. Ji jau nupenėjo 46 bekonus.

— Iki metų galo aš dar

nupenėsiu ne mažiau kaip 20 bekonų, — sako jaunoji bekonų augintoja.

Ne tik G. Skardžiūtė, bet ir kitos klaulninkės rūpestingai prižiūri kiaules, nuosirdžiai rūpinasi, kad būtų įvykdyti socialistiniai isipareigojimai, kad kolūkis deramai sutiktų TSKP Centro Komiteto Plenumą.

P. Saltis

PATEISINS KOMUNISTO VARDĄ

Ilgai negalėjo užmigti Juozas Beinoravičius tą šiltą pavasario naktį. Miegą sklaidė pirmieji rūpestiai naujose pareigose. Žiūrėk, jau merkliai akys, o čia vėl lyg žaibas tvyksteli pirminko žodžiai: „Traktorius nupirkom, ir neblogus. Patikim juos tau, Juozat. Žiūrėk, kad pasėtume geriau, negu MTS sėjo“.

Gerai būtų, jei nuo šitų žodžių viskas pasikeistų. Bet juk ar žmonės, mechanizatoriai, supras, kad reikia

naujaip dirbti. O kol itikinsi — laiko daug prabėgs.

Pats Juozas kažkada buvo traktorininku. Pradžioje „Universalu“ po laukus roplinėjo, paskui „kaduką“ gavo. Dirbo, stengėsi, gal už tai ji ir į dvi metę mechanizacijos mokyklą mokyti pasiuntė. Bet juk ne visi tokie buvo. Gerai pamena Beinoravičius, kai daugelis traktorininkų tik hektarų skaičiaus vaikėsi — arė, kaip papuolė, sėjo, kur pakliuvo. Dabar

viskas kitaip. Kolūkiečiui nesvarbu, kiek tu hektarų pristrinksi. Jam rūpi, kad javas, kur tu dirbai, kaip mūras liūliuotų.

Tikrai nelengvas buvo pirmasis pavasaris po MTS reorganizavimo. Juozas Beinoravičius jį ilgai atsimins.

Keturis traktorius „DT-54“ kolūkis pirko. Jie kaip nauji ir šiandien po laukus riauvoja. O kodėl? Todėl, kad mechanizatoriai juos kaip savus prižiūrėjo, nes pastabai pirminko pavaduotojo mechanizacijos reikalams Juozo Beinoravičiaus akis visada jų darbą sekė. Mechanizatoriai visada jautė savo draugo paramą.

Buvo ir tokių, kurie po senovei vagą varė.

Traktorininkas Stasys Matulis dar MTS dirbo su „DT-54“ traktoriumi. Paliko jam tą patį traktorių ir dabar.

Kartą Beinoravičius atėjo į lauką, kur arė Stasys. Pažiūrėjo į arimą ir nusigando: kiaulės gražiau išknisa.

— Pasakyk man, kas gali augti taip suartoj dirvoj? — užklausė Juozas Matulis. — Visada taip arėm, ir gerai buvo.

— Ne, brolyti. Teks su kastuvėliu tau dar padirbėti. Ir kažin, ar agronomas tokį lauką priims? Slinkis nuo vairo lazdių, arsim abu.

(Nukeita 12 psl.)

Naujos mašinos žemdirbiams

Vilniaus „Neries“ žemės ūkio mašinų gamykla išleidžia grūdų kuliamašias „Neris“. Tačiau dėl pasenusios konstrukcijos jos jau nepatenkina kaimo mechanizatorių reikalavimų. Įmonės konstruktoriai nutarė pirmaisiais septynmečio metais sukurti naują kulinimo agregatą, kuris turėtų geresnes naudojimo savybes.

Mechaninio surinkimo ceche jau surinktas pirmasis bandomasis tokios mašinos pavyzdys. Nauja kuliamaoji savo konstrukcija iš esmės skiriasi nuo dabar gaminamų. Ji 300 kilogramų lengvesnė. Naujas kulinimo agregatas aprūpintas transporteriu pėdams paduoti. Kuliant pėdus galima priimti iš trijų kuliamosios pusų. Sis patobulinimas padarytas kolūkiečiams pasiūlius. Pažymėtina, kad nauja kuliamaoji bus metalinė, o ratai — su pneumatinėmis padangomis.

Mašinų gamintojai išleido taip pat bandomąją slankią užkabiamąją ir prikabinamąją runkelio kulinimo mašiną, kurie sėkmingai išbandyti namant cukrinius runkelius.

(ELTA).

PIRMIEJI KONCERTAI

Po ilgos pertraukos, ilgo tylėjimo Anykščių kultūros namų salėje vėl suskambo darni, melodinga daina. Vos prieš porą mėnesių čia susibūrė dainos mėgėjų kolektyvas, o šiandien jis jau drąsiai koncertuoja ne tik vietoje, bet išvyksta ir į kitas mūšy, o taip pat kaimyninių rajonų vietas. Su pasisekimu pirmieji koncertai praėjo Troškūnuose bei Svėdasų miestelyje.

Kaip pastebėjo žiūrovai ir klausytojai, pirmųjų koncertų programa ne tik įdomi, bet ir gana turininga, suteikianti žmogui pasigėrėjimo jausmą. Mūsų choro repertuaras kol kas nedidelis, tačiau jo įgoms atliekamos dainos skamba švelniai, nuotaikingai, jaučiasi dalyvių geras susidomėjimas. Tikrai be prilekštų, gražiai skambėjo choro atliekamos dainos — Mokrousovo „Gimtoji mano žemė“, Blanterio „Maskvos maršas“ ir kitos.

Daug naujo į koncerto programą įnešė atskiri atlikėjai A. Laskauskas, Mačišauskas, R. Pulkauninkas, merginų duetas, trio ir kvartetas bei mišrus duetas. Su pasigėrėjimu žiūrovai priėmė čiliečių liaudies dainą „Taip, taip, taip, ne, ne, nei“, Slėnio „O ateik“, Italų dainą „Nikollo Nikolino“ ir daugelį kitų, kurias atlikėjai, žiūrovams reikalaujant, buvo priversti kartoti po kelis kartus. Bet didžiausią pasisekimą praėjusių koncertų metu turėjo R. Pulkauninkas, kuris, orkestrui pritariant, su dideliu vidiniu įsijautimu padainavo „Jamalkos salos dainą“.

Neblogiau už dainininkus koncerto programą papildė ir liaudies šokių šokėjų grupė, vadovaujama A. Jovaišaitės. Be jau žinomų šokių, šokėjai atliko žvejų pasilinksminimo šokį „Žvejų polką“, suvalkiečių vestuvinį šokį

„Zanavykų aplinkinis“ ir kt. Koncerte su pasisekimu pasirodė ir intermedininkai — saviveiklininkai Gedgaudas ir Baronas. Reikia tik, kad intermedijos būtų trumpesnės, gyvesnės ir valzduotų tas negeroves, kurios vis dar pasitaiko mūsų gyvenime.

Praėję koncertai rodo, kad šiandien Anykščių kultūros namų saviveiklininkų skalčius žymiai išaugo. Džiugu, kad neapsiribojama vien tik drama, liaudies šokiais, intermedijomis, o dedamos pastangos suburti gausų ir vlenalytį dainos mėgėjų kolektyvą. Norisi palinkėti tiek dalyviams, tiek choro vadovei M. Pauliukonytei sėkmės tolimesniam darbe.

M. Zenėnas

Svenčionių rajono „Naujojo gyvenimo“ kolūkyje gerai išvystyta meninė saviveikla.

Nuotraukoje: K. Sajos pjesė „Seškai“ Švenčionių rajono „Naujojo gyvenimo“ kolūkio kultūros namų scenoje.

P. Bučello (ELTOS) nuotr.

PATEISINS KOMUNISTO VARDĄ

(Atkelta iš 1 psl.)

Porą valandų vertėsi tiesios vagos. Pasakui Beinoravičius, nušokęs nuo traktoriaus, ėmė tikrinti jo veikimą. Rado atsisukusių keletą veržlių. Liepė jas traktorininkui tuojau priveržti ir nuėjo per lauką prie kito traktoriaus.

Po poros dienų Juozas vėl atsilankė pas Matulį.

— Na, vyrutė, valdybon vakare užsik. Matyt, mes abu geru ju nesusikalbėsime. Tu gi vėl lauką išknaisiojai. O juk dirbti gerai moki. Kol mes čia prie tavęs stovim, ari gražiausiai.

Bet nieko nepadėjo ir išbarimas. Matulis technikos neprižiūrėjo ir toliau dirbo blogai.

Teko iš jo traktorių paimti.

Iš pirmų darbo dienų Beinoravičius reikalavo, kad kolūkio technika būtų tausojama, laiku prižiūrima. Ir šiandien galima drąsiai pasakyti, kad su tokiomis mintimis dirba visi kolūkio mechanizatoriai.

Stai Vladas Žvirblys vien tik rudens arimo suarė 200 hektarų. Gi dirvos jam teko arti blogiausios, gerokai akmenuotos. Gerai darbuojasi ir Juozas Merkys, ir Aloyzas Kažukauskas.

— Tik lliukas man nerimą kelia. Geriausias dirvas arė ir mažiausiai padarė. — pasakoja J. Beinoravičius.

Mums besikalbant,

atbėgo uždusęs kuliarnosios mašinistas.

— Kuliarnoji sugedol.

Beinoravičius išklausinėjo apie gedimą ir, žvilgtelėjęs į laikrodį, užklausė:

— Rytoj neužsiėmęs būsi?

— Bet juk sekma dienis...

— Žinau. O mes, va, abu griebkim kuliarną ir atremontuosim. Reikės — kitus vyrus pasikviesim. Pirmadienį žmonės kultū galės.

— Tik anksčiau iš ryto pradėkim, o tai vakare nė į klubą neteks nueiti. Juk vakarėlis bus.

Nenuėjo vyras ir į vakarėlį. Užsidegė elektros šviesas, dirbo iki gilių nakties. Bet už tai pirmadienį iš

Dešimta valanda ryto. Prie kuliarnosios pirmoje brigadoje tik pradeda rinktis kūlėjai. Vyras pypkiuoja, šnekučiuoja, si, laukia ateinančių moterų. Ir tik apie vidurdienį sužinia kuliarnoji. Ir taip organizuotą kuliarną brigadininkas Vl. Dominas laiko normaliu.

Gerą, galingą kuliarną „K-117“ turi kolūkis. Per dieną su ja galima prikult 8 tonas grūdų. Yra kolūkių, kur su tokia mašina prikuliama kasdien po 10–12 tonų grūdų. Gi „Paryžiaus Komunos“ kolūkyje „K-117“ prikulia per dieną apie 4 tonas javų. Gal derlingumas mažas? Nieko panašaus. Kolūkiečiai šįmet

Anksti mirė Juozo Briedžio tėvai. Likęs namuose vienas, lyg stagaras, jis plūso aštuonių hektarų rėžiuose nuo saulėtekio ligi tamsos. O už kuriom iš-

ėjęs brolis Steponas reikalavo:

— Atiduok mano žemės dalį.

— Pamokėsiu tau pinigais, o man žemės gabalas liks prie vietos.

Brolis sutiko. Bet iš kur Juozas ims tūkstantį litų? Nepaliko gi jam tėvai aukso kalnų. Ir jis pasiryžo nueiti pagalbos pas Bali Vingrį. Šis visoje apylinkėje buvo žino-

ryto kuliarnoji vėl užė, rydama javų pėdus.

Siemet kolūkis po trejetą centnerių iš hektaro daugiau prikulia negu anksčiau, kai laukus įdirbdavo MTS. Tai visų mechanizatorių gero darbo nuopelnas.

Rūpestingas, visada reiklus darbe, geras mechanizatorių draugas ir bičiulis — taip galima apibūdinti Juozą Beinoravičių. Neseniai „Žalgirio“ kolūkio komunistai priėmė Juozą į TSKP narius.

— Patelsinsiu komunisto vardą. — trumpai tepasakė jis. Ir tuo visi tiki, nes ilgus metus dirbdamas šiame kolūkyje, įrodė, kad pasitikėjimo jis vertas.

C. Bytautas „Žalgirio“ kolūkis

Kulti reikia sparčiau

išaugino 1–2 centneriais didesnę derlių. Visa bėda, kad kulti čia neskubama. Pradeda lauke tamsėti, ir kuliarnas baigiasi. Žmonės, nieko neklausę, vienas po kito skirstosi namo, ir mašinistas priverstas stabdyti kuliarną.

Sėklos irgi čia ruošiamos ne taip, kaip reikia. Išskulti javai šukteluojami, ir jie gerai neišsivalo. O reikėtų

pirmiausiai perleisti per arpą. Dėl to ir sėklų supylimo suvestinėje ties „Paryžiaus Komunos“ kolūkiu stovi brūkšnelis.

Kolūkis turi tik vieną kuliarną. Taip dirbant tik trukdomas kuliarnas kitoms brigadoms. Pats laikas pradėti kulti ir daugiametės žoles, kurios iki šiol stovi nepajudintos.

O. VAIVADAITE

mas „amerikonas“. Ką tik bėda prispiria, tas ir prašo jo paramos. O Baly Vingrys su pasitenkinimu atidaro savo plačią kišenę, reikalaujamas dvigubų vekselių. Ką darys žmogelis — sutinka. Žiūrėk, nepaieina nė metai, o į to žmogaus duris pasibeldžia antstolis.

— Vekselius Vingrys protestavo, — pa-

Vingrys protestuoja vekselius. Juozo Briedžio 4 ha žemės paleidžiami į varžytynes. Į Vingrio kišenę įplaukia 2000 litų — dvigubų vekselių suma.

Likęs ant 4 hektarų žemės, Briedis skurdo visą gyvenimą. Nepagelbėjo jam ir išsikėlimas į vienkiemius.

Ne vieną Juozą Briedį sudorojo Vingrys. Negalėdamas išsimokėti skolos, dalį nuosavo miško turėjo parduoti Gyvatynės kaimo valstietis Repečka. O kiek mažų žemių išpardavinėjo karvutes, arklius ir turėjo gyventi su juodos duonos pluta!

Tokie dalykai dėjos buržuazinėje Lietuvoje... Varžytynės Skiemonių apylinkėje buvo ne naujiena.

Visai kitaip dabar gyvena Juozo Briedžio šeima. Jis dirba „Ažuolo“ kolūkio laukuose, viena duktė — kontoroje įskaitininkė, kita — mokosi, sūnus Bronius, baigęs mokslus, darbuojasi Kauno imonėse. Nė vienam negresia baimė dėl rytdienos ir nereikia drebtį dėl duonos kąsnio.

G. MESKAUSKAITE, S. SIRTAUTAS

Kančių malūnas

Vietinio ūkio valdybos Anykščių malūnas aptarnauja priemiestinius kolūkius ir kolūkiečius. Labai gerai, kad nereikia važiuoti dešimtis kilometrų. Bet šį malūną žmonės ne veltui vadina kančių malūnu. Jei į malūną nusiveži didesnę kiekį grūdų — dingęs žmogus. Mat, juos reikia ant pečių užtempti siaurais vingiuotais laipteliais į antrą aukštą.

Jeigu vietinio ūkio valdybos vadovybė neatjaučia žmonių kančių ir nepadarų paprasčiausio malū užtraukėjo, reikėtų pasiūlyti patiems vietinio ūkio valdybos vadovams bent vieną automatiną grūdų sunėsti ant pečių į antrą aukštą.

M. Grigas

Tarybinė statyba

APSVARSTĖ SVARBŲ KLAUSIMĄ

Šeštojo ženkimo penktajai sesijai Svėdasų apylinkės Darbo žmonių deputatų tarybos deputatai ruošėsi kaip niekad kruopščiai ir rimtai. Ne tik kultūros švietimo nuolatinių komisijos narių, bet ir kiti deputatai ne kartą lankėsi kolūkių fermose, pieno priėmimo punktuose, krautuvėse, tikrino jų sanitarinį stovį, domėjosi švaros palaikymu miestelio gatvėse, kalbėjosi medicininio aptarnavimo klausimais su kolūkiečiais, darbininkais ir tarnautojais. Žinoma, jie neužmiršo

ir svarbiausio — patikrinti, kaip paskutiniu metu dirba Svėdasų ligoninė, kokia padėtis vietos ambulatorijoje. Pravedus tokį platų patikrinimą, susipažinus su tikrąja padėtimi vietose, be abejo, sesijoje deputatai turėjo daug apie ką pakalbėti. Pranešimą apie Svėdasų ligoninės ir ambulatorijos darbą padarė laikinai einantis vyr. gydytojo pareigas drg. Žekys. Pranešėjas, trumpai apžvelgęs dešimties mėnesių darbo rezultatus, sesijos dalyvius supažindino su

tuo, kas padaryta ir kas daroma ketvirtosios rajono Tarybos sesijos sprendimui „Dėl gyventojų medicininio aptarnavimo pagerinimo rajone“ įgyvendinti. Tačiau reikia pažymėti, kad pranešėjas pasisakė nesavikritiškai, neiškėlė tų trūkumų, kurie pasitalko medicinos personalo darbe, nekalbėjo apie tai, kas daroma, kad ateityje nebebūtų nusiskundimų Svėdasų ligoninės darbuotojų grubių ir ne kultūringų elgesio su ligoniais.

Aple trūkumus, aple

negeroves Svėdasų ligoninėje kalbėjo diskusijose deputatė drg. Mažeikienė. Ji kritikavo Svėdasų ligoninės darbuotojus už tai, kad jie jau seniai užmiršo apylinkėje esančias Raudonojo kryžiaus draugijos pirmines organizacijas. Vien tik dėl medicinos darbuotojų kaltės nekėdėdė ne tik kolūkių, bet ir mokyklų organizacijas. Be to, vietos ligoninės darbuotojai kažkodėl retai lankosi mokyklose, netikrina mokinių sveikatos, nesidomi mokyklų sanitarinio stoviu.

Kalbėjusi deputatė Juozaponytė nurodė, kad kartais sunkiai sergąs žmogus dėl atskirų darbuotojų beširdiškumo ir nejautrumo slunčtinėjamas tai į ambulatoriją, tai vėl į ligoninę, kai tuo tarpu jam skubiai reikalinga gydytojo pagalba. Dažnai iš miestelio gyventojų girdime nusiskundimų, kad kai kurios

medicinos seserys nenoriai lankosi pas ligonius atlikti injekcijų.

Deputatas Zemaitis kalbėjo apie tai, kad iki šiol gyventojų nepatenkina blogai aprūpintas inventoriumi stomatologijos kabinetas. Vien dėl to, kad ambulatorija jau kelinti metai iš eilės nepajėgia įsigyti stomatologinės kėdės, žmonės yra priversti važiuoti gydyti dantų į Anykščių polikliniką.

Aple kitus rimtus darbo trūkumus Svėdasų ligoninėje sesijoje kalbėjo taip pat deputatas Arceris, rajono ligoninės vyr. gydytojas Sinkūnas.

Sesijos priimtu sprendimu Svėdasų ligoninės ir ambulatorijos personalas įpareigotas artimiausių dviejų-trijų mėnesių bėgyje iš pagrindų pagerinti darbą, rūpintis darbo žmonių sveikatingumu, sanitarinio švietimo darbo pagerinimu.

Z. MIKŠYS

KAMCATKOS SRITIS.

Tralerio „Kultūrnyj“ įgula pirmoji iš komjaunimo-jau-nimo laivų įvykdė metinį planą, sugavusi daugiau kaip 14 tūkstančių centnerių žuvies. Laivo mašinistai remontuodavo mašinas laivui plaukiant.

Nuotraukoje: tralerio vyr. mechanikas Viktoras Solovjovas.

Deputatų iniciatyva

Ilgą laiką tolinoje, tarp miškų pasislėpusioje Mikierių apylinkėje nebuvo jokios prekybos parduotuvės. Dažnai žmonės pasigedavo ir ar vieno būtino dalyko — medicininio aptarnavimo taško. Apylinkės gyventojai, norėdami

apsirūpinti kokiomis nors prekėmis, klampodavo arba į Andrioniškį, arba į Svėdasus. Gi įvykus nelaimingam atsitikimui, būdavo priversti kreiptis net į daugiau kaip už dvidešimt kilometrų esančią Anykščių polikliniką.

Šiuo klausimu rinkėjai nutarė kreiptis pas savo apylinkės Tarybos deputatus. Ir ką gi — rinkėjų prašymas buvo ne tik išklausytas, bet ir greitai patenkintas. Deputatų iniciatyva buvo suieškotos ir atremontuotos patalpos universaliai parduotuvei ir įvairių akušerių punktui. Ir štai jau daugiau kaip trys mėnesiai Mikieriuose dirba medicinos specialistas, gyventojai reguliariai aprūpinami būtiniausiomis prekėmis.

Už tokią didelę paslaugą, už nenuilstamą rūpinimąsi darbo žmonių būtiniais poreikiais rinkėjai giliai dėkingi savo deputatams.

Z. JONAITIS

RYTŲ KAZACHSTANO SRITIS. Plėšinių tarybiname ūkyje „Bagrationovskij“ vyksta kultūrinų, builinių pastatų statyba. Tarybinio ūkio centrinėje sodyboje pastatyta ir įrengta ligoninė ir mokykla-internatas.

Mokyklos statyboje šaukiamai padirbėjo Veros Gerasimovos vadovaujama tinkuotojų brigada. Kiekviena tinkuotoja įvykdavo per dieną po pusantros dienos darbo normos.

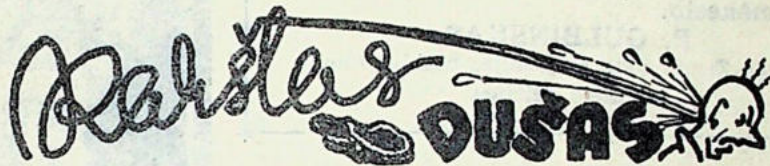
Nuotraukoje: (iš kairės į dešinę) Vera Gerasimova ir jos brigados geriausios tinkuotojos Nina Nikulina ir Nadežda Gruskovskaja.

F. Salnikovo (TASS) nuotr.

Paekaita

Pranešimą apie N. Chruščiovo kelionę į JAV ir dabartinę tarpautinę padėtį Zdanovo vardo kolūkio žemdirbiams skaitė LKP rajono komiteto politinio švietimo kabineto vedėja A. Utkus.

P. VALIUS

„Eini į kiną — neškis kibirą“

taip sugalvojo Netikiškių pradinės mokyklos mokytoja Paliokaite. Mat, prie mokyklos „Jaunosios gvardijos“

kolūkis įrengė kino aparatą, ir kolūkiečiai susirenka žiūrėti kino filmų.

— O grindis kas

plaus? — kartą užsaukė mokytoja.

— Valytoja yra, o be to, ir jaunimas sutiktų ateiti išplauti grindis.

— Nieko nebus. Norit žiūrėti kino, tegu kiekvienas atsineša po kibirą ir po seanso plau-na grindis.

Savo žodžių patvirtinimui ji neseniai mokykloje užmūrijo aparatinės langelius, ir vienas kinoseansas jau neįvyko.

Ar gražu taip elgtis mokytojai? KOLŪKIO JAUNIMAS

Draugai prekių žinovai!

Vieno prašytume Jūsų, gerbiame! prekių žinovai iš Anykščių raikeopsajungos! Ar nepasitalkys kurioje nors bazėje pamatyti kišeniniams žibintuvėliams baterijų. Nelaukit ateinan-

čios vasaros, o tuojau čupkit ir gabenkit į Anykščius.

Kultūrinių prekių krautuvės vedėjui jau įgriso kasdien po šimtą kartų kartoti vieną ir tą patį: „Baterijų nėra. Pirkit lik-tarnas“.

AI. BRIEDIS

ANYKŠTENAI

Su aukštuoju aš dainuoju

Iš instituto išsyręs, į gimtą miestą pakliuvau. Kaip diplomuotas mokslo vyras, Statybose vadovavau.

Sukroviau aukštas mūro sienas — Nė akmenukas neiškris. Deja, apsirinkimas vienas — Iškirsti pamiršau duris.

Net keturias dienas tupėjau Užmūrytas — lyg kalnys, Kol pagaliau susiprotėjau Pro langą nešdinti kulnis.

Nuo trečio aukšto susikūlęs, Nekantriai laukiau: „Kas gi bus?“ Bet šefas — linksmas toks dėdulė — Pareiškė: „Vyre, negabus..“

Dalykai baigėsi geruoju — Į kaimą paslūtė mane, Kaip mokslo vyrą su aukštuoju, Skleist agrotechnikos žinias.

Apsėjau, rodosi, rugeliais — Kiek užmatal — dirvas plačias, O žiūriu — pupos dirvoj keltas, Kad jas smala — lyg užmačiai

Ant akmenio aš atsėdęs, Nekantriai laukiau: „Kas gi bus?“ Atvykęs šefas — geras dėdė — Pareiškė: „Vyre, negabus..“

Dabar kur aš? — Garsus solistas. Kada užplėšiu išdidžiai, Nuo klemo lekia visos vištos Ir kudakuoja net gaidžiai.

Sakysit, kad skystai dainuoju? — Supyks dėdulės viršesni Ir pasakys: „Jis — su aukštuoju. Ko, drauge, dar prieš jį eini..“

SKRAJŪNĖLĖ

Aldona Stirvydaite tol dirbo „Žalgirio“ kolūkyje įskaitininkė, kol jai mokėjo algą pinigais. Bet kai viena dieną valdyba nutarė tarnautojams priskaičiuoti atlyginimą darbadieniais, įskaitininkė metė darbą.

— Tegul kolūkiečiai už darbadienius dirba, — pareiškė ji.

— O tu tai ne kolūkietė? Juk ir motina kolūkyje gyvena, — įtikinėjo Aldoną valdybos nariai.

— Man siūlo vietą Žaliosios krautuvėje.

Niekas ir negalvojo Stirvydaitei prekybininke skirti. Ir ji visą vasarėlę pravaikštinėjo namuose. Senutė Aldonos motina, nors ir sirguliudama, per rugiųjų mėnesį išėdė bulves.

Tik dukrelė lepūnėlė vaikštinėjo iš kampo į kampą ir dūsavo.

— Kas gi tau, mergyt, gal sergi? — klausinėjo kaimynai.

— Manyje meniniai gabumai prabilo. Ar neturėsiu tik talento skaityklos vedėja tapti?

Ir tapo. Paliko Aldona kolūki, seną sergančią motiną ir išvažiavo į rajoną laimės ieškoti.

Išgirdo kolūkiečiai, kad Stirvydaite savo talentus kultūros skyriui išpiršo ir „Jaros“ kolūkio skaityklos vedėjos kėdėn atsisėdo.

— Keista, — sako kolūkiečiai, — iš kolūkio neišleidom, o į darbą kultūros skyrius priėmė. Na, ir sekasi skrajūnams.

V. Žigintas

Kur mokytis?

Studijuokime Lietuvos
Žemės ūkio akademijoje

Kiekvienas jaunuolis, turintis vidurinį mokslą ir dirbantis kaimo vietovėje, turi galimybę studijuoti ir įsigyti aukštąjį mokslą besimokydamas Lietuvos Žemės ūkio akademijoje neakivaizdinio būdu. Lietuvos Ž. ū. akademija šiuo metu ruošia šešių specialybių aukštos kvalifikacijos specialistus: mokslinius agronomus, agronomus-ekonomistus, buhalterius-ekonomistus, žemės ūkio mechanizavimo inžinierius, inžinierius-hidrometeorologus ir miškų ūkio inžinierius.

Mokslas neakivaizdinio būdu trunka šešerius metus.

Studentai — neakivaizdininkai kiekvienais metais žiemos metu kviečiami į akademiją egzaminų — laboratorinių darbų sesijai, kuri I ir II kursuose trunka 30 dienų, o vyresniuose kursuose — 40 dienų. Tam laikui studentai gauna papildomas apmokamas atostogas.

Šiuo metu Lietuvos Žemės ūkio akademijoje vyksta naujų studentų priėmimas neakivaizdiniam apmokymui. Pareiškimai priimami iki 1959 m. gruodžio 15 d. Stojamieji egzaminai prasidės nuo gruodžio 16 d. Mokslas naujai priimtiems prasidės nuo 1960 metų sausio mėnesio.

P. GULBINSKAS

Lietuvos Žemės ūkio akademijos neakivaizdinio fakulteto dekanas

Sportas

DOMISI DRĄSIŲJŲ SPORTU

Koks džiaugsmas užpildė Jono Biliūno vardą vidurinės mokyklos mokinių krūtinės, kai jie sužinojo, kad Anykščiųuose steigama sklandytojų mėgėjų sekcija. Ne vienas moksleivis pagalvojo: „Gal ir man teks pakilti į begalines verdos, virš plačiųjų mūsų rajono laukų?“

Daugelis moksleivių jau seniai girdėjo apie šių drąsiųjų sporto šaką, apie įžymų sklandymo meistrą Bronių Oškinį, ir ne vienas norėjo būti sklandytoju.

Ir štai neseniai prie rajono LDAALR komiteto įsteigta sklandytojų mėgėjų sekcija, kuriai vadovauja šios sporto šakos mėgėjas, rajono

žemės ūkio inspekcijos darbuotojas Alg. Kavoliūnas. Į sklandymo sekciją priimta 50 narių iš Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos, statybos-montavimo valdybos, vyno fabriko ir kitų įmonių.

Pirmuosius užsiėmimus lanko ne tik jaunuoliai, bet ir merginos. Moksleivės M. Meškauskaitė, J. Tarasevičiūtė, N. Pavaratnikaitė ir kitos jau seniai vilioja šį sporto šaką, todėl jos dabar rūpestingai studijuoja teorinę medžiagą, ruošiasi pavasariui.

Numatoma artimiausiu metu įsigyti sklandytojų Broniaus Oškinio konstrukcijos sklandytuvą BRO-11.

J. PAJARSKAS

MUSŲ

ŠAŠKININKO PERGALĖ

Sedoje pasibaigė keturias dienas vykusios respublikinės „Nemuno“ šimtalangių šaškių individualios pirmenybės, kuriose dalyvavo pajėgiausi respublikos nemuniečiai. Antroje, kartą tokio masto varžybose dalyvauja anykštiečiai. „Tarybinio artėjo“ kolekto iššūkininkas J. Baltuka. 1957 metais vyku-

siose „Nemuno“ pirmenybėse J. Baltuka užėmė antrą vietą, pralaimėdamas respublikos „Nemuno“ čempionui kandidatui sporto meistrui Slavinskui. Ir šiais metais Baltuka sėkmingai kovojo Sedoje. Jis užėmė ketvirtą vietą ir pateko į respublikos „Nemuno“ rinktinę.

J. Laukys

Vakaruose ilgus metus vyravo buržuazinės propagandos skleidžiama nuomonė, kad socialistinė ūkio sistema niekuomet negalėsianti nei priartėti prie kapitalistinės ekonomikos vystymosi lygio. Gyvenimas sugriovė šias pažiūras.

Tarybiniai Žemės palydovai ir kosminės raketos, milžiniškos gamyklos ir elektrinės, laimėjimai taikiai naudojant atominę energiją galutinai palaidojo mitą, kad kapitalizmas esąs pranašesnis už socializmą. Tarybinių ekonominių planų niekas nebesiryžta vadinti „propagandiniais“. Priešingai, juos dabar kruopščiai nagrinėja Vakarų ekonomistai ir

politiniai veikėjai, kurie vis dažniau daro kapitalizmui nepalankias išvadas.

Šiuo atžvilgiu būdingi specialiam JAV kongreso pakomisijai pateikti žymių ekonomistų pranešimai, kuriuose lyginamas TSRS ir JAV ekonomikos

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

vystymasis. Juose pripažįstama, kad TSRS, vystydama ekonomiką, pavys JAV. Tokio pat požiūrio laikosi ir kalbėjęs šio pakomisijos posėdyje JAV centrinės žvalgybos valdybos vadovas Alenas

Dalesas. Jis ypatingą dėmesį atkreipė į tai, kad Tarybų Sąjungos ekonomikos augimo tempai žymiai viršija Amerikos ekonomikos augimo tempus. Dalguma Vakarų specialistų, pareiškė A. Dalesas, sutinka, kad nuo 1950 metų TSRS

pramonės gamyba kasmet padidėdavo 9–10,5 procento. Jungtinėse Amerikos Valstijose, kaip žinoma, šis padidėjimas neviršydavo 3 procentų. A. Dalesas ragino „rimtai“ pažiūrėti į TSRS septynmečio plano uždavinius; ši planą įvykdžius, anot jo, „sumažės dabartinis atitrūkimas tarp Tarybų Sąjungos ir JAV pramonės gamybos“.

TSRS ekonominės galios pripažinimas verčia JAV valdančiuosius slauksnius, ypač imonininkus, peržiūrėti savo pozicijas Tarybų Sąjungos — Amerikos ekonominio bendradarbiavimo vystymo atžvilgiu. Šiomis dienomis Jungtinėse

Amerikos Valstijose įvykusioje konferencijoje, kurią surengė Amerikos administratorių asociacija (viena įtakingiausių JAV verslininkų organizacijų), daugelis kalbėtojų reikalavo plėsti Tarybų Sąjungos — Amerikos prekybą. Garlaivninkystės kompanijos „Mur-Makormak Lains“ pirmininkas Robertas Li pareiškė esąs įsitikinęs, kad JAV galės gauti „daug naudos iš prekybinių santykių su Rusija“. Tarptautinės prekybos klausimų specialistas Stefanus Rendas, kuris laikosi tokios pat nuomonės, pareiškė: „Mes turime skaitytis su tuo, kad laikai pasikeitė“.

Su šiais blaiviais samprotavimais negalima nesutikti. Laikai iš tikrųjų pasikeitė. Jėgų santykis tarptautinėje arenoje dabar krypta TSRS ir visos socialistinės stovyklos naudai, naudai tų, kurie stoja už savitarpiskai naudingą ekonominį visų šalių bendradarbiavimą, už taikų sambūvį.

N. Čigiris

Baselinas
iš plastmasės

Dirbtinių baselinių statyboje vietoje gelžbetonio JAV dabar pradėjo vartoti polietileno stikloplastus. Tokio baselino korpusas surenkamas iš 9 atskirų sandarių viena su kita sutvirtintų dalių. Baselinas turi 5–6 metrus pločio ir 10–12 metrų ilgį. Jis įrengiamas per 4 dienas.

JAPONIJA. Neseniai Tokio mieste įvyko masinis mitingas, nukreiptas prieš japonų — amerikiečių „saugumo sutarties“ peržiūrėjimą ir masinį anglies pramonės darbininkų atleidimą iš darbo.

Vieningai priimtoje rezoliucijoje sakoma, kad japonų liaudis neleis vyriausybei stiprinti tarptautinį įtempimą Azijoje tuo metu, kai visas pasaulis siekia taikaus tautų bendradarbiavimo ir nusiginklavimo.

Po mitingo įvyko demonstracija.

Nuotraukoje: Alci prefektūros gyventojai, nukentėję nuo neseniai praėjusio taifūno, neša plakatą, kuriame įrašyta: „Panaudoti skirtas persiginklavimui lėšas pagalbos tikimui nukentėjusiems nuo taifūno“.

Džapan Press nuotr.

Metrikacijos biure

Anykščių metrikacijos biuras gavo pareiškimus sekančioms santuokoms registruoti:

1. Kavoliūno Jurgio, Antano s. gyv. Anykščių raj., Vikonių km., su Birkute Ieva, Vinco d., gyv. Anykščių raj., Aulelių apyl., Miliškių km.
2. Andrijausko Jurgio, Jono s., gyv. Anykščių raj., Pergalės 13, su Kudzelyte Zofija, Kosto d., gyv. Anykščių raj., Bikūnų apyl., Pavarių km.
3. Pavilonio Jono, Jono s., gyv. Anykščių raj., Rubikių plytų fabrike gyvenvietėje, su Paliokaite Apolonija, Jono d., gyv. Anykščių raj., Trumbatiškio apyl., Dobilynės km.
4. Palskio Juliaus, Jono s., gyv. Anykščių raj., Aulelių apyl., su Navikaite Stase, Mykolo d., gyv. Anykščių raj., Aulelių apyl.
5. Strollos Jono, Vlodo s., gyv. Troškūnų raj., Penagalio km., su Zukauskaite Vlada, Vlodo d., gyv. Anykščių raj., Pergalės 36.
6. Čirkovo Fedosijaus, Eumentijaus s., gyv. Anykščių raj., Taikos 10, su Blinova Aleksandra, Ivano d., gyv. Utenos raj., Plučevos kaime.

Santuokos bus registruojamos 1959 m. gruodžio 13 d.

Interesantų priėmimas
apylinkėse ir įmonėse

Norėdama palaikyti kuo glaudžiausius ryšius su gyventojais, stiprinti tarybinę teisėtumą, Anykščių tarptautinė prokuratūra organizuoja interesantų priėmimą Sventupio apylinkėje — lapkričio 23 d., Aulelių — lapkričio 30 d., Skiemonių — gruodžio 7 d., Rubikių — gruodžio 14 d., Svėdasų — gruodžio 21 d., Diktarių — gruodžio 28 d. Priėmimas vyks 11–15 val.

Tomis pačiomis valandomis interesantai bus priimami lapkričio 28 d. vietinio ūkio valdyboje, gruodžio 11 d. — statybos-montavimo valdyboje ir gruodžio 12 d. — fabrike „Spartakas“.

Nurodytu laiku piliečiai gali išsiaiškinti visus jiems rūpimus klausimus.

V. RINKEVIČIUS
Tarptautinis prokuroras,
I klasės teisininkas

Redaktorius St. VINCIONAS

Anykščių RTS darbuotojų kolektyvas
reiškia gilią užuojautą darbuotojui
SKUJAI ANTANUI
dėl jo motinos mirties.